

קול קורא ליישראל קדושים!
קדושים תהיו!

קול קורא לישראל קדושים! קדושים תהיו!

בירור איסור גילוי קנה יד האשה, למטה ממרפק ושוקה למטה מתברך

אלא כטועה בשיקול הדעת יח: וכל אשה חכמת לב, ויראת ד', היא תתהלל, בתיקון ההנהגות עצמיים ונכון ע"פ תה"ק.

(א) סעיה סיק ב' (ב) כפתי' שבת פ"י מ"ג: (ג) פ"ד ה"ה: (ד) ה' תפלו פ"ד ה"ה: (ה) ס"ד ד' א"א סיק ד': (ה) סעיה סיק ב' (ו) אהלת פ"א מ"ח: (ז) אהיע ח"ב ר"ס ס"ט: (ח) ר"ס ב' (ט) ברכות כ"ד, והוא גם בב"י ר"ס ע"ה: (י) שם ד"ה מ"יש רבינו ט"ח, וכ"ר' וכו': (יא) שם סיק ב' (יב) כמ"ש סמ"ק מצוה נ"ז: (יג) כש"ע ר"ס ע"ה: (יד) סיק ד' (טו) כמ"ש בספרי הצניעות והישועה פ"א: (טז) ס"י שכ"ח ס"ק ט"ו: (יז) כמ"ל בספר ד' כל העובר על דברי חכמים, חייב מיתה ר"ל: (יח) מנ"א ס"ס ח"צ.

תוספת הערות בהקו"ק

- (א) וע' לקמן פ"ז ענינים דשי"כ בזה.
(ב) וע' לקמן (פ"ג אות י"ב) דאפילו פניה וידיה דאשתו הוו בדין ערות, עכ"פ במסתכל בהם, ואיך האמר דבשר הקנה מותר לגמרי בלי שום חשש.
(ג) והא דפני האשה מגולים, מצינו בתורה, בתמר (בראשית לח טו) כי בסתה פניה, ועי"ז חשבה יהודה לצנועה כפרשי"י, הרי דשאר כל הנשים, לא כיוסו פניהן, גם בבית יהודה, וי"ל דגילוי פניה מועיל לצניעות, שיכירוה, וידעו דרכיה ומעשיה, וע"ש ברמב"ן, דהקדשות היו מכסות פניהן, ושי"מ נמי, דכל הנשים, לא כיוסו פניהן, וגבי יריעה הכפולה כפתח המשכן (שמות כו ט) פרשי"י דומה לכלה צנועה, המכוסה בצעיף על פניה עכ"ל, ושי"מ נמי, דכל הנשים, אינן מכסות פניהן, וידיהן, סכרא היא, דא"י לכסותן, דהכיוסו מונע ומעכב משמוש הידים, כידוע, וא"י בלא משמוש ידים, אפילו בלכתה כדרך, ורגליה ביאר הבי"ח (בד"ה ומ"ש רבינו ט"ח, ובד"ה

ח"וב לעורה, על מכשול גדול, שהנהגה בטעות, בכמה חוגי נשים צנועות, שאין מכסות קנה היד, למטה ממרפק (עלינבוין) אחר דירוע לכל, דאשה אסורה לגלות בשרה, איך מותרת לגלות בשרה זה, ואיך אין מוחים בזה, ושמעתי אומרים, דסומכים, על מ"ש משנה ברורה א) וידיה, כפי המנהג, שדרך להיות מגולה כאותו מקום, וכן בפרסות רגל עד השוק (והוא עד המקום שנקרא קניא בל"א) במקום שדרכו לילך יחף, מותר לקרות כנגדו, שכיון שרגל בהן, אינו בא לידי הרהור, אבל זרועותיה ושוקה, אפילו רגילין לילך מגולה, כדרך הפרצות, אסור עכ"ל, ומפרשים לעצמם, דכיון דדרכם כן, מותר, לפ"ד המ"ב, וזרועותיה דאוסר, היינו למעלה ממרפק, וכן שוקה דאוסר, הוא למעלה מהקניא, ע"כ דברייהם.

אך באמת כתב הרמב"ם (ג) דהמרפק הוא, פרק אמצעי מחזורי, ועוד כתב (ג) ושל יד, קושר על שמאלו, על הקיבורת כו' שבין פרק הכתף, ובין פרק הזרוע עכ"ל, הרי דקורא להקנה זרוע, גם פמ"ג (ו) לענין נטי' עד הזרוע, כתב, זרוע מקרי עד קוברו עלינבוין (א) וכן מבואר בכמה מקומות, דהקנה הוא זרוע, וכתב א"ר (ה) דאסור לקרות, נגד זרוע מגולה, גם המ"ב הרי סיים דבורי' אסור, ולא נאמר, שום מקור ויסוד, להחזיר גילוי הקנה: וכן שוק, מפורש במשנה (ו) סדר האברים, מנטה למעלה, פיסת הרגל, קורסל, שוק ארכובה, ירך, הרי דשוק הוא תחת הארכובה, וכן מפורש בת' ח"ס (ז) ג' אברים בגל אדם, תחתו נקרא פרסת הרגל כו' עד אסוניהא כו' ומשם מתחיל השוק גבי אדם, תהלתו מהאסתוריא קניע"ל, עד הארכובה, שקורין קניא בל"א עכ"ל, הרי דהשוק למטה מארכובה, וא"י לפרש במ"ב כדעתם הנ"ל, ובע"כ צ"ל, דמה שתלה המ"ב במנהג, שייך רק לחומרא, שאם נהגו לכסות חלק

מהכף, נעשה חיוב לכסותו, וכדהחמיר המ"ב (ח) ברגל איש, בלא נהגו לגלות, אע"פ שכתב רשב"א (ט) דשוק באיש, אינו מקום צנוע.

ומ"ש מ"ב בפרסת רגל עד השוק כו' מותר לקרות כנגדו ר"ל, עד התחלת השוק, דהוא למטה, אצל הקנעכיל, כנ"ל מהח"ס, ומ"ש מ"ב במאמר המוסגר (והוא עד המקום שקורין קניא בל"א) אינו שייך בהמשך הענין, שע"כ סגרו, ונמשך כלפי השוק שהזכיר, דהוא (השוק) נמשך עד הקניא) לא כהטועין דהשוק למעלה מהקניא, ובטלה הראיה מהמ"ב, בהיתר גילוי הקנה (ב).

וא"ת דהקנה בכלל היתר ידיה, הרי גם מקום התפלין נקרא על יד, ואם מהטעם דרגיל, ולא טרוד, גם למעלה, תוכל לומר כן, ובכל גופה, ובע"כ לא שייך טעם דלא טרוד, רק בפניה וידיה דוקא, דלעולם אין מתכסין כלל, והוי הרגל תמידי הברכה, ואין בהם כיוסו וגילוי כלל, וכן כרגליה, כתב הב"ח, דמיירי בארצות, שהכל חולכים לעולם יחף, דהיינו שהאקלים מכריח לכך, ודמי לפניה וידיה, אבל הקנה, דומה לכל גופה, ואסור, וכן מפורש בכף התיים (א) דרק כף היד והאצבעות, הם מגולים דלא מצאו להחזיר יותר מזה (ג).

והאחריות בזה, גדול ונורא, דיש בו משום איסור פריצות (ד), וחובי צניעות (ב), ואיסור הוכרת דברי קדושה, בפני הערוה (ג), וכתב מ"ב (י) ד"א דלא יצא ידי חובתו בהברכות ודברי קדושה, שאמר נגד כשר אשה מגולה, וא"כ אמרו הברכות ושמות לבטלה ר"ל, ויש עוד הרבה לאוין ועשין בזה (ט) וע' מג"א (ט) בשם הר"ן, דלאו דנבלה, תמיר מאיסור סקילה, דשחיטה בשבת, לפי שהלאו דנבלה נכפל, בכל פעם שאוכל ע"ש, וכ"ש בני"ד, דנכפלים כ"כ עבירות בכל עת ר"ל, ומה להם ולצרה, ושאל אביך ויגדך, זקניך ויאמרו לך, שלא היתה כזאת בישראל, בדורות הראשונים, שתגלה אשה, שום חלק מבשרה כלל וכלל ח"ו, ואין לנו לזלזל, לא באיסורי תורה, ולא כדברנו (ה), ומנהג שאין לו ראייה מה"ת, אינו